

Fra Dybet.

Sensationsfilm i 3 Afdelinger.

PERSONERNE:

Mira	Frøken Emilie Sannom
Billedhuggeren Carlo	Hr. Sjøholm
1ste Alfons	Hr. P. S. Andersen
2den Alfons	Hr. Skjerne

Mira, »Modellen«, er en billedskøn, ung, men desværre langt fra ufordærvet Kvinde. Hun er født og opvokset i uheldige Omgivelser, som ikke har undladt at sætte deres Præg paa hende, og dog drømmer hun om lysere og lykkeligere Forhold. Hendes Beskytter, en rigtig Alfonstype, søger at udnytte hendes Ungdom og Skønhed, og hun spræller forgæves i hans Garn — der er tilsyneladende ingen Vej uden om ham. Da han erfarer, at der paa et nærliggende Badested befinder sig flere velhavende Folk, tvinger han hende til at tage derved for at gaa paa Eventyr.

En fælles Ven af ham og hende søger ganske vist at lægge sig imellem — men forgæves.

Paa Badehotellet bor bl. a. en velhavende, verdensberømt Billedhugger. Han er i Færd med at modellere to klassiske Figurer, Venus med Æblet og Snekløkken, men Aanden vil ikke komme over ham, hans Modeller er for »jordiske«.

Da krydser Mira hans Vej, og paa en meget romantisk

Maade kommer hun til at staa Model for ham. Og nu udvikler der sig hurtigt et Kærlighedsforhold mellem de to unge. Da dukker hendes onde Aand, Alfonsen, op — og hun ser, at hun ikke kan flygte fra sin Fortid. Ærligt meddeler hun Kunstneren, da han frier til hende, at hun ikke kan blive hans, hun er ikke den, han tror, hun er en Eventyreske. Men paa samme Tid tager hun ogsaa Afsked med sin For-

tid og meddeler Alfonsen, at hans Magt over hende er brudt. Alfonsen vil tvinge hende, men hun flygter med Tabet af en — *Hattenaal*, Den fælles Ven, som vi har truffet i første Afdeling, optræder som Mægler, men opnaar kun at nedkalde Alfonsens blinde Raseri over sit eget Hoved.

Den næste Morgen finder man Vennen som Lig — med Hattenaalen i Brystet. Hattenaalen genkendes — »Modellen« anholdes og anklages for Mord. Og hendes Mund er lukket.

I Mellemtiden er Kunstneren, som har lidt Skibbrud i sin Kærlighedsdrøm, redet ud i Bjergene for at glemme. Da han drømmende rider frem ad Bjergstien, bliver Hesten sky, og begge styrter fra Klippen ned i Havet.

Som ved et Mirakel undgaar han Døden i Bølgerne, og den der til syvende og sidst frelser ham, er ingen anden end Mira. Hun har set den rytterløse Hest, har instinktmæssig følt, at den elskede var i Fare og er ilet ham til Hjælp. Hun føler, at det Liv, hun med Fare for sit eget Liv har fravristet Døden, tilhører hende, og de to unges Øjne mødes i et langt Blik, som siger mere end tusinde Ord.

Da rives Illusionen rask itu af Politimandens Ord: »Følg

7

mig, Frøken, De er anholdt!» Forfærdet hører Kunstneren, hvad der er passeret, hører om Mordet, om Anklagen — om Beviset for Miras Brøde.

Men lykkefugvis er netop han i Stand til paa staaende Fod at opklare Sammenhængen. Politiet kan drage af Sted med den rette skyldige, og Kunstneren og hans »Model« kan lut-rede se Fremtiden i Møde, lykkelige i deres unge Kærlighed.

